

“मीठे बच्चे-तिमीलाई नशा हुनुपर्छ- हाम्रा पारलौकिक पिताले विश्वको आश्चर्य अर्थात् स्वर्ग बनाउनुहुन्छ, जसको मालिक हामी बन्दछौं ।”

प्रश्न:- बाबाको सङ्गबाट तिमीलाई के-के प्राप्तिहरू हुन्छन् ?

उत्तर:- बाबाको सङ्गबाट हामी मुक्ति, जीवन-मुक्तिका अधिकारी बन्दछौं । बाबाको सङ्गले तारिदिन्छ । बाबाले हामीलाई आफ्नो बनाएर आस्तिक र त्रिकालदर्शी बनाउनुहुन्छ । हामीले रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौं ।

गीत:- धीरज धर मनुआ...

ओम् शान्ति । यो कसले भन्नुहुन्छ ? बच्चाहरूलाई पिताले नै भन्नुहुन्छ, सबै बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ किनकि सबै दुःखी छन्, अधैर्य छन् । बाबालाई याद गर्छन्- दुःखबाट मुक्त गर्नुहोस्, सुखको मार्ग बताउनुहोस् । तर मनुष्यहरूलाई, त्यसमा पनि खास यहाँकालाई यो याद छैन- हामी धेरै सुखी थियौं । भारतवर्ष अति प्राचीन अद्भूत भूमि थियो । विश्वको आश्चर्य (वण्डर अफ दि वर्ल्ड) भन्दछन् नि । यहाँ मायाको राज्यमा ७ आश्चर्यको गायन गर्छन् । ती हुन् स्थूल आश्चर्य । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- यी मायाका आश्चर्य हुन्, जसमा दुःख छ । राम, बाबाको आश्चर्य हो स्वर्ग । त्यही विश्वको आश्चर्य हो । भारतवर्ष स्वर्ग थियो, हीरा जस्तो थियो । त्यहाँ देवताहरूको राज्य थियो । यो कुरा सबै बिर्सिएका छन् । हुन त देवताहरूको अगाडि शिर झुकाउँछन्, पूजा गर्छन् तर जसको पूजा गर्छन्, उनीहरूको जीवनीलाई जान्नुपर्छ । यो कुरा बेहदका बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ, यहाँ तिमी आएका छौ पारलौकिक बाबाको पास । पारलौकिक बाबा हुनुहुन्छ- स्वर्ग स्थापना गर्नेवाला । यो कार्य कुनै मनुष्यले गर्न सक्दैन । यिनलाई पनि बाबाले भन्नुहुन्छ- हे कृष्णको पुरानो, तमोप्रधान आत्मा ! तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ । तिमी कृष्ण थियौ तब सतोप्रधान थियौ फेरि ८४ जन्म लिँदा लिँदा अहिले तिमी तमोप्रधान बनेका छौ, तिम्रा भिन्न-भिन्न नाम राखिएको छ । अहिले तिम्रो नाम ब्रह्मा राखिएको छ । ब्रह्मा नै विष्णु वा श्रीकृष्ण बन्दछन् । कुरा एउटै हो- ब्रह्मा नै विष्णु, विष्णु नै ब्रह्मा । ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण नै फेरि देवता बन्दछन् । फेरि तिनै देवी-देवता शूद्र बन्दछन् । अहिले तिमी ब्राह्मण बनेका छौ । अहिले बाबा बसेर तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, यो भगवानुवाच हो । तिमी विद्यार्थी हो । त्यसैले तिमीलाई कति खुशी हुनुपर्छ । तर त्यति खुशी रहँदैन । धनवानहरू धनको नशामा धेरै खुशी रहन्छन् नि । यहाँ भगवान्का बच्चा बनेका छन् तैपनि त्यत्ति खुशीमा रहँदैनन् । बुझ्दैनन्, पत्थरबुद्धि छन् नि । तकदीरमा छैन भने ज्ञानको धारणा गर्न सक्दैनन् । अब तिमीलाई बाबाले मन्दिर लायक बनाइरहनुभएको छ । तर मायाको सङ्ग पनि कम छैन । गायन गरिएको छ- सङ्ग तारे, कुसङ्ग बोरे । बाबाको सङ्गले तिमीलाई मुक्ति-जीवनमुक्तिमा लैजानुहुन्छ तर रावणको सङ्गले तिमीलाई दुर्गतिमा लैजान्छ । ५ विकारको सङ्ग हुन्छ नि । भक्तिमा नाम भन्छन् सत्सङ्ग तर सीँढी त तल उत्रिइरहन्छन्, सीँढीमा कसैलाई धक्का लाग्यो भने अवश्य पनि तलै गिर्छ नि ! सबैका सद्गति दाता एक बाबा मात्र हुनुहुन्छ । जो भए पनि भगवान्लाई माथि तिरै हुनुहुन्छ भनी देखाउँछन् । तर बाबा बिना बच्चाहरूलाई परिचय कसले दिन्छ ? बाबाले नै आफ्ना बच्चाहरूलाई आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । उनीहरूलाई आफ्नो बनाएर सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यको ज्ञान दिनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म आएर तिमीलाई आस्तिक पनि बनाउँछु, त्रिकालदर्शी पनि बनाउँछु । यो नाटक (ड्रामा) हो, यो कुरा साधु-सन्त आदिले जान्दैनन् । ती हुन्छन् हदका नाटक, यो हो बेहदको । यो बेहदको नाटकमा हामीले सुख पनि धेरै देख्छौं अनि दुःख पनि धेरै देख्छौं । यस नाटकका कृष्ण र क्रिश्चियनको पनि कस्तो हिसाब-किताब छ । उनीहरूले भारतलाई लडाएर राज्य लिए । अहिले तिमी लड्दैनौ । उनीहरू आपसमा लड्छन्, राजाई तिमीलाई मिल्छ । यो ड्रामामा निश्चित छ । यी कुरा कसैले पनि जान्दैनन् । ज्ञान दिने ज्ञानका सागर एक मात्र बाबा हुनुहुन्छ, जसले सबैलाई सद्गति गर्नुहुन्छ । भारतवर्षमा देवी-देवताहरूको राज्य थियो, त्यतिबेला सद्गति थियो । अरू सबै आत्माहरू मुक्तिधाममा थिए । भारत सुनको थियो । तिमीले नै राज्य गर्थ्यौ ।

सत्ययुगमा सूर्यवंशी राज्य थियो । अहिले तिमीले सत्यनारायणको कथा सुन्दछौ । नरबाट नारायण बन्ने कथा हो । यो पनि ठूला अक्षरमा लेखिदेऊ— सच्चा गीताबाट भारतवर्ष सत्यखण्ड, सम्पन्न (वर्थ पाउण्ड) बन्दछ । बाबा आएर सच्चा गीता सुनाउनुहुन्छ । सहज राजयोग सिकाएपछि सम्पन्न बन्दछन् । बाबाले कहानी त धेरै सम्भाउनुहुन्छ, तर बच्चाहरूले देह-अभिमानका कारण बिसिन्छन् । देही-अभिमानी बनेमा धारणा पनि हुन्छ । देह-अभिमान भएमा धारणा हुँदैन ।

बाबाले सम्भाउनुहुन्छ— मैले आफूलाई सर्वव्यापी छु कहाँ भन्छु र । मलाई भन्दछन् पनि, हजुर माता-पिता... यसको अर्थ के हो ? हजुरको कृपाबाट अथाह सुख । अहिले त धेरै दुःख छ । यो गायन कुन समयको हो— यो पनि बुझ्दैनन् । जसरी पक्षीहरू चूँ-चूँ गरिरहन्छन्, अर्थ केही पनि हुँदैन । त्यस्तै यी पनि चूँ-चूँ गरिरहन्छन्, अर्थ केही पनि हुँदैन । बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ, यो सबै हो असत्य(अनराइटियस) । कसले असत्य बनायो ? रावणले । भारत सत्यखण्ड थियो त्यतिखेर सबैले सत्य बोल्थे, चोरी ठगी आदि केही पनि हुँदैनथ्यो । यहाँ कति चोरी आदि गर्छन् । दुनियाँमा त ठगी नै ठगी छ । यसलाई भनिन्छ नै— पापको दुनियाँ, दुःखको दुनियाँ । सत्ययुगलाई भनिन्छ सुखको दुनियाँ । यो हो विकारी, पतित दुनियाँ(वेश्यालय), सत्ययुग हो शिवालय । बाबा बसेर कति राम्ररी सम्भाउनुहुन्छ । नाम पनि कति राम्रो छ— ब्रह्माकुमारी ईश्वरीय विश्व-विद्यालय । अहिले बाबा आएर समझदार बनाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— यी विकारहरूलाई जित्यौ भने तिमी जगतजित बन्दछौ । यो काम नै महाशत्रु हो । बच्चाहरूले बोलाउँछन् पनि यसैले, ताकि हामीलाई देवी-देवता (गड-गडेज) बनाउनुहोस् ।

बाबाको यथार्थ महिमा तिमी बच्चाहरूले मात्र जान्दछौ । मनुष्य त न बाबालाई जान्दछन्, न बाबाको महिमालाई जान्दछन् । तिमीले जान्दछौ— उहाँ प्यारका सागर हुनुहुन्छ । बाबाले तिमीलाई यति ज्ञान सुनाउनुहुन्छ, यही उहाँको प्यार हो । शिक्षकले विद्यार्थीलाई पढाएपछि विद्यार्थी केबाट के बन्दछन् । तिमी बच्चाहरू पनि बाबा जस्तै प्यारको सागर बन्नु छ, जसलाई पनि प्यारले सम्भाउनु छ बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले पनि एक अर्कालाई प्यारगर । पहिलो नम्बरको प्यार हो— बाबाको परिचय दिनु । तिमीले गुप्त दान गर्दछौ । एक अर्कालाई घृणा पनि गर्नु हुँदैन । नत्र भने तिमीले डण्डा खानु पर्नेछ । कसैलाई तिरस्कार गरेमा डण्डा खानेछन् । कहिल्यै पनि कसैसँग घृणा नगर, तिरस्कार नगर । देह-अभिमानमा आउनाले नै पतित बनेका हो । बाबाले देही-अभिमानी बनाएपछि पावन बन्दछौ । सबैलाई यही सम्भाऊ— अब ८४ को चक्र पूरा भयो । जो सूर्यवंशी महाराजा-महारानी थिए, उनै फेरि ८४ जन्म लिएर उत्रिँदा-उत्रिँदा अहिले भुईँमा आइपुगेका छन् । अहिले बाबाले फेरि महाराजा-महारानी बनाइरहनुभएको छ । बाबाले केवल भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर्‍यो भने पावन बन्दछौ । तिमी बच्चाहरूले दयावान् बनेर सारा दिन सेवाको ख्याल चलाउनुपर्छ । बाबाले निर्देशन दिइरहनुहुन्छ— मीठे बच्चे, दयावान् बनेर जो बिचरा दुःखी आत्माहरू छन् ती दुःखी आत्माहरूलाई सुखी बनाऊ । उनीहरूलाई छोटो पत्र लेख्नुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर अनि वर्सालाई याद गर । एक शिवबाबाको महिमा हो । मनुष्यहरूलाई बाबाको महिमाको बारेमा पनि थाहा छैन । हिन्दीमा पनि चिट्ठी लेख्न सक्छौ । बच्चाहरूमा सेवा गर्ने पनि हौसला हुनु पर्छ । धेरै यस्ता पनि छन् जो आत्माघात गर्न पनि बस्दछन्, उनीहरूलाई पनि तिमीले सम्भाउन सक्छौ— जीवघात महापाप हो । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई श्रीमत दिने शिवबाबा हुनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ, श्री श्री शिवबाबा । तिमीलाई श्री लक्ष्मी, श्री नारायण बनाउनुहुन्छ । श्री श्री त उहाँ एक मात्रै हुनुहुन्छ । उहाँ कहिल्यै चक्रमा आउनुहुन्न । बाँकी तिमीलाई श्री को टाइटल मिल्छ । आजकल त सबैलाई श्री को टाइटल दिइरहन्छन् । कहाँ ती निर्विकारी, कहाँ यी विकारी— रात दिनको फरक छ । बाबाले दिनहुँ सम्भाइरहनुहुन्छ— एक त देही-अभिमानी बन र अर्को सबैलाई सन्देश पुर्‍याऊ । तिमी पनि पैगम्बरका बच्चा हो । सर्वका सद्गतिदाता एउटै बाबा हुनुहुन्छ । बाँकी धर्म स्थापकलाई कहाँ गुरु भनिन्छ र । सद्गति गर्ने एउटै हुनुहुन्छ । अच्छा !

२०७१ फाल्गुन १८ सोमबार ०२-०३-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी
बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) कसैलाई पनि घृणा गर्नु छैन । दयालु बनेर दुःखी आत्माहरूलाई सुखी बनाउने सेवा गर्नु छ ।
बाबा समान मास्टर प्यारको सागर बन्नु छ ।
- २) “हामी भगवान्का सन्तान हौं” यसै नशा वा खुशीमा रहनु छ । कहिल्यै मायाको उल्टो सङ्गमा
जानु छैन । देही-अभिमानि बनेर ज्ञानको धारणा गर्नु छ ।

वरदान:- सर्व प्राप्तिको अनुभवद्वारा शक्तिशाली (पावरफुल) बन्ने सदा सफलतामूर्त भव

जो सर्व प्राप्तिका अनुभवीमूर्त छन् तिनै शक्तिशाली हुन्छन्, यस्ता शक्तिशाली सर्व प्राप्तिका
अनुभवी आत्माहरू नै सफलतामूर्त बन्न सक्छन् किनकि अब सबै आत्माहरूले सुख शान्तिका
दाता कहाँ हुनुहुन्छ भनी खोज्नेछन् । त्यसैले जब तिमीसँग सर्व शक्तिहरूको भण्डार (स्टक)
हुन्छ अनि मात्र सबैलाई सन्तुष्ट पार्न सक्छौ । जसरी विदेशमा एउटै स्टोरमा सबै कुरा प्राप्त
हुन्छ, तिमी पनि त्यस्तै बन्नु छ । यस्तो होइन, सहनशक्ति छ, सामना गर्ने शक्ति छैन । सर्व
शक्तिहरूको भण्डार हुनुपर्छ तब सफलतामूर्त बन्न सक्छौ ।

स्लोगन:- मर्यादा नै ब्राह्मण जीवनको कदम हो, कदममा कदम राख्नु नै लक्ष्यको समीप पुग्नु हो ।